

Hyvinkääläinen Olavi on veteraanityössä mukana koko sydämeästään ja hän on myös Uudenmaan Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja. Järjestöelämä on Olaville tuttua jo 1970-luvulta lähtien. (Näin meidän kesken paljastettakoon, että puusepän sekä rakennusteollisuuden tehtävissä elämäntyönsä tehneen aktiivin nuoruudessa näihin kuuluivat mm. tanssiharrastuksen tuomat valtakunnalliset luottamustehtävät).

Eläkkeelle jääminen on hänen ilokseen mahdollistanut omistautumisen maanpuolustustyölle.

- Olen ollut aktiivisesti mukana Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä sen alkua ajoista lähtien. Veteraanityöhön tulin vuonna 2003, kun Hyvinkään Sotaveteraanit hakivat apuvoimia reserviläisjärjestöiltä. Minä toimin tuolloin Hyvinkään Reserviläiset ry:ssä, tämä aina hyväntuulinen veteraanityön veteraani kertoo.

Veteraanisukupolvi on Olavin mielestä apunsa ansainnut.

- He ovat tehneet sen rankimman työn Suomen vapauden puolesta. He pelastivat itsenäisyytemme sodassa, maksoivat sotakorvaukset ja jälleenrakensivat tämän maan.

Eikä Olavin kiitollisuus rajoitu pelkästään veteraaneihin.

-On myös muistettava, että jos kotirintama olisi pettänyt, niin kyllä eturintamallakin olisi tullut vielä tukalammat oltavat!

Kiitollisuuden veteraanien puolisoitten ja leskien tekemästä työstä jaamme me veteraaniliitotkin, minkä vuoksi keräystuotosta avustetaan myös heitä. Ei nimittäin kannata unohtaa myöskään sitä, että myös monen rintamalta palanneen veteraanin kohdalla puoliso saivat hoitaakseen melkoisen "jälleenrakennustyön".

Sotiemme Veteraanit -keräys perustettiin vuonna 2006 Suomen kaikkien veteraanijärjestöjen yhteiseksi varainhakintaelimeksi, jonka tuotoin tuetaan myös liittoihin kuulumattomia veteraaneja, heidän puolisoita ja leskiä, mukaan lukien Kaatuneitten Omaisten Liiton edustamat sotalesket. Vuosien saatossa avunsaajien tarpeet ovat muuttuneet.

- Nyt kun veteraaneille saatiin veteraaniliittojen aikaansaaman lakimuutoksen ansiosta taattua kotiin vietävien palveluiden maksuttomuus, on keräyksen tuottoa mahdollista suunnata yhä enemmän veteraanien puolisoille ja leskille, jotka eivät näiden palveluiden piiriin kuulu, ja joiden asema on taloudellisesti yleensä se kaikista ahtain", Olavi muistuttaa.

Hänestä olisi myös tärkeää ymmärtää, että keräystuotto todella menee siihen, mihin pitääkin. Esimerkiksi veteraaniliitoille ei tuotosta mene senttiäkään.

- Keräyslupassakin sanotaan, että tuotto käytetään sotiemme veteraanien sekä heidän puolisoitensa ja leskiensä tukemiseen. Usein ihmetellään, että miksi se keräys jatkuu koko ajan, että eikö niitä jo lahjoitettuja varoja käytetäkään mihinkään, mutta asiana on juuri päinvastoin: koska avustuksia myönnetään koko ajan eikä rahoja jätetä makaamaan jonnekin tileille, täytyy keräyksenkin olla jatkuvaa. Kunkin vuoden keräystuotto on itse asiassa käytetty kokonaisuudessaan viimeistään keräysvuotta seuraavan vuoden aikana, Olavi tarkentaa.

Tällä hetkellä veteraaneja on Suomessa vielä liki 5000, heidän leskiään ja puolisoita ainakin viisitoistatuhatta tuohon päälle. Ikä alkaa kaikilla olla korkea, joten pian tulee aika, jolloin heitä ei enää keskuudessamme ole. Silloin ei nykymuotoiselle keräyksellekään luonnollisesti ole enää tarvetta.

- Tätä keräysbrändiä sellaisenaan on hankala "testamentata" muuhun käyttöön. Se toimii loistavasti niin kauan, kun kerätään sotiemme veteraaneille ja naisille. Jos sen vahvaa osaamista halutaan jatkossakin hyödyntää, niin lähinnä tulee mieleen perinnetyö, hän pohtii ja huomauttaa, että veteraaniasialla ollaan toki siinäkin.

- Silloinkin se olisi jatkoa veteraanityölle ja auttaisi toteuttamaan veteraanien omaa tahtoa heidän perintönsä vaalimisesta ja välittämisestä tuleville sukupolville.

Perinnetyössäkin kaivataan tekijöitä, hän muistuttaa ja kertoo, että veteraaniyhdistyksissä mietitään jo kovasti, miten siviilit saadaan reserviläisten ohella motivoitua uuteen tilanteeseen.

- Nyt on hyvä hetki päästä ideoimaan, millaisia muotoja perinnetyö kullakin alueella saa: minkälaisia tapahtumia ja tempauksia, hän vinkkaa.

- Kannattaa olla rohkeasti yhteydessä oman alueen veteraaniyhdistykseen!

Kuten arvata saattaa, ei meidän Olavin into ole hyytymässä vastaisuudessaakaan: 2015 hän oli kutsumassa oman alueensa maanpuolustusväen edustajia perustamaan Pohjois-Uusimaan perinnealuetta, jonka perinneyhteyshenkilöksi hänet valittiin.

Alkuperäinen juttu on julkaistu Sotaveteraaniliiton Facebookissa 3.12.2021